

Sygn. akt I ACz 167/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz (spr.)
Sędziowie:	SA Marek Klimczak SA Jan Sokulski

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z wniosku (...) **Sp. z o.o. S.K.A. z/s w W.**

z udziałem **D. P. – nieruchomości S.K.A. z/s w R.**

o udzielenie zabezpieczenia

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 29 stycznia 2013r., sygn. akt VI GCo 10/13

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy oddalił wniosek o zabezpieczenie powództwa ze skargi pauliańskiej poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego i ustanowienie zakazu zbywania, w stosunku do nieruchomości szczegółowo wskazanych we wniosku.

W ocenie Sądu pomimo, iż wnioskodawca uprawdopodobnił swe roszczenie, to jednak brak było podstaw do uwzględnienia wniosku, z uwagi na żądany sposób zabezpieczenia. Zdaniem Sądu Okręgowego, udzielenie powyższego zabezpieczenia spowodowałoby wstrzymanie i to na czas nieograniczony egzekucji prowadzonej na rzecz (...) Sp. z o.o. s.k., będącego wierzycielem hipotecznym. Ponadto wnioskodawca nie wskazał, aby wierzytelności (...) Sp. z o.o. s.k. były niższe niż wartość ustanowionej hipoteki.

Wnioskodawca złożył zażalenie na powyższe postanowienie, w którym zarzucił naruszenie art. 730¹ kpc poprzez błędne przyjęcie, że nie zachodzi uzasadniony interes prawny w uzyskaniu zabezpieczenia oraz przyjęcie, iż przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd powinien uwzględnić, obok interesów stron postępowania, także interesy podmiotów trzecich, tj. (...) Sp. z o.o. s.k.

Wnioskodawca podał też, że ustanowiona hipoteka na rzecz (...) Sp. z o.o. s.k. nie ma znaczenia, gdyż w myśl art. 532 kc wnioskodawca ma pierwszeństwo przed wierzycielami osoby trzeciej w zaspokojeniu z przedmiotów majątkowych, które wskutek czynności uznanej za bezskuteczną wyszły z majątku dłużnika albo do niego nie weszły.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie jego wniosku w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania zabezpieczającego, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, z uwzględnieniem kosztów postępowania zabezpieczającego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

W art. 730¹ § 1 i 2 kpc określono tzw. podstawy zabezpieczenia, zwane też warunkami zabezpieczenia, które mają merytoryczny charakter i które należy odróżnić od procesowych przesłanek postępowania zabezpieczającego. Podstawami zabezpieczenia są: 1) istnienie roszczenia podlegającego zabezpieczeniu, 2) interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Okoliczności te wymagają uprawdopodobnienia.

Odnośnie zabezpieczenia roszczenia niepieniężnego, którego domaga się powód we wniosku, to celem tego zabezpieczenia może być: 1) zapewnienie uprawnionemu zaspokojenia, tj. egzekucyjnego wykonania przyszłego orzeczenia, co odnosi się tylko do roszczeń o świadczenie; 2) zapewnienie skuteczności przyszłego orzeczenia, tj. innych skutków orzeczenia niezdatnego do egzekucyjnego wykonania; 3) antycypacyjne, tymczasowe udzielenie wierzycielowi takiej samej ochrony prawnej, jaką ma zapewnić mu przyszłe orzeczenie.

Odmienne niż w przypadku zabezpieczenia roszczeń pieniężnych, w art. 755 k.p.c. rezygnuje się z taksatywnego wyczerpania dopuszczalnych sposobów zabezpieczenia roszczeń niepieniężnych. Sposób zabezpieczenia musi być adekwatny do treści roszczenia i okoliczności faktycznych. W przepisie tym, ograniczono się zatem do wzmianki, iż sąd udziela zabezpieczenia, jakie stosownie do okoliczności uważa za odpowiednie, nie wyłączając sposobów wymienionych w art. 747 k.p.c.

Przy wyborze sposobu zabezpieczenia sąd uwzględni interesy stron w takiej mierze, aby uprawnionemu zapewnić należytą ochronę prawną, a obowiązanego nie obciążać ponad potrzebę (art. 730¹ § 3 k.p.c.).

W przedmiotowej sprawie, Sąd Okręgowy słusznie uznał, iż wnioskodawca uprawdopodobnił swoje roszczenie. Należało jednak mieć na uwadze pozostałe okoliczności, tj. że w stosunku do innego podmiotu, który jest wierzycielem hipotecznym, toczy się postępowanie egzekucyjne z nieruchomości obciążonych tą hipoteką. Oznacza to, że wierzyciel hipoteczny jest wierzycielem uprzywilejowanym, gdyż ma on prawo w zaspokojeniu swojej wierzytelności z obciążonej nieruchomości, bez względu na to czyją stała się własnością i z pierwszeństwem przed wierzycielami osobistymi właściciela nieruchomości (art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o księgach wieczystych i hipotece, Dz. U. 2001, nr 124, poz. 1361 t.j.).

Tym samym powyższy przepis daje pierwszeństwo w zaspokojeniu z nieruchomości obciążonej hipoteką wierzycielowi hipotecznemu przed wierzycielem osobistym, także jeśli jest on wierzycielem, względem którego czynność prawna dłużnika została uznana za bezskuteczną (art. 532 kc).

W niniejszej sprawie wnioskodawca jest jedynie wierzycielem osobistym, a zatem we wniosku o zabezpieczenie powinien był wykazać, że z wartości nieruchomości, pozostałej po odliczeniu wierzytelności hipotecznej, mógłby zaspokoić się w całości lub w części. Wnioskodawca powyższych okoliczności nie przedstawił.

W tym stanie rzeczy udzielenie zabezpieczenia doprowadziłoby do nieuzasadnionego wstrzymania egzekucji względem wierzyciela uprzywilejowanego.

Biorąc powyższe pod uwagę, brak jest podstaw do zmiany rozstrzygnięcia Sądu I instancji i dlatego też Sąd Apelacyjny oddalił zażalenie wnioskodawcy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.